

forbrugeren kan også her beholde det, han eventuelt har modtaget, indtil den erhvervsdrivende betaler.

Ved de pågældende abonnementsaftaler bortfalder fortrydelsesretten ikke, selv om den erhvervsdrivende er begyndt at erlægge sin ydelse.

Som nævnt under pkt. 2.1 ovenfor, har den erhvervsdrivende pligt til at give forbrugeren tydelig skriftlig oplysning om fortrydelsesretten efter loven, og ved de pågældende abonnementsaftaler skal den erhvervsdrivende også sende en skriftlig bekræftelse af aftalen senest 3 dage efter forbrugeren's telefoniske bestilling. Opfylder den erhvervsdrivende ikke denne informationspligt, er aftalen ikke bindende for forbrugeren.

Forbrugeraftalelovens regler om fortrydelsesret ved fjernsalg suppleres af lovens regler om bl.a. uanmodede telefoniske henvendelser. Efter lovens § 2 er det forbudt at rette uanmodet telefonisk (eller personlig) henvendelse til en forbruger på dennes bopæl, arbejdsplads eller andet sted, hvortil der ikke er almindelig adgang, med henblik på straks eller senere at indgå en aftale.

Undtaget fra dette forbud er som ovenfor nævnt henvendelser med henblik på salg af visse dagligvarer samt salg af avisabonnementer m.v., bøger, forsikringer og Falck-abonnementer m.v., jf. lovens § 2, stk. 2.

Overtrædelse af forbudet straffes med bøde, og aftaler, der er indgået ved en henvendelse i strid med forbudet, er ikke bindende for forbrugeren.

2.2.3. Frist for opfyldelse af aftalen m.v.

Der gælder ikke særlige regler om forsinkelse m.v. ved fjernsalg.

Købeloven indeholder visse generelle regler, som må antages i vidt omfang at være udtryk for almindelige retsgrundsætninger.

Har parterne ikke aftalt, hvornår salgsgenstanden skal leveres, og fremgår det ikke af omstændighederne, at levering skal ske snarest muligt, skal den ske ved påkrav, jf. købelovens § 12. Er der fastsat et tidsrum for leveringen, kan sælgeren bestemme, hvornår levering skal ske inden for dette tidsrum, medmindre det fremgår af omstændighederne, at spillerummet er fastsat i køberens interesse.

I forbruger køb foreligger der forsinkelse, hvis salgsgenstanden ikke leveres i rette tid, og dette ikke skyldes køberens forhold eller en omstændighed, som køberen bærer risikoen for, jf. købelovens § 74. Det er i øvrigt uden betydning, hvad der er årsagen til, at den aftalte vare ikke leveres eller ikke kan leveres rettidigt. I tilfælde af forsinkelse kan køberen som udgangspunkt vælge mellem at kræve genstanden leve-

ret eller at hæve købet. Ophævelse kan dog kun ske, hvis forsinkelsen er af væsentlig betydning for køberen, og sælgeren måtte forudse dette.

2.2.4. »Negativ aftaleindgåelse«

Efter forbrugeraftalelovens § 4 kan forbrugere vederlagsfrit beholde varer, som erhvervsdrivende fremsender eller afleverer til dem uden forudgående anmodning, medmindre dette skyldes en fejl.

2.2.5. Lovvalg

EU-konventionen om, hvilket lands lovgivning der skal anvendes på kontraktretlige forpligtelser (lovvalgskonventionen), gælder her i landet, jf. lov nr. 188 af 9. maj 1984 med senere ændring.

Hvis parterne ikke har aftalt, hvilket lands lov der skal gælde for aftalen, vil det som hovedregel være loven i det land, hvor forbrugeren bor, der finder anvendelse. Det gælder bl.a., hvis den erhvervsdrivende forud for aftalens indgåelse har reklameret eller fremsat særligt tilbud over for forbrugeren i dennes bopælsland, og forbrugeren dér har foretaget de handlinger, som fra hans side er nødvendige for at indgå aftalen (konventionens artikel 5). Ved Internethandel m.v. kan det efter omstændighederne være tvivlsomt, om der i konventionens forstand er reklameret eller fremsat særligt tilbud i et bestemt land.

Efter konventionen kan parternes lovvalg i de nævnte tilfælde ikke medføre, at forbrugeren mister den beskyttelse, der tilkommer ham i medfør af ufravigelige regler i bopælslandets lovgivning.

Konventionens særlige regler om forbrugeraftaler gælder ikke ved forbrugeraftaler om transport eller om tjenesteydelser, der udelukkende skal udføres uden for forbrugeren's bopælsland. Hvis parterne ikke har aftalt, hvilket lands lov der skal gælde, gælder i disse tilfælde loven i det land, som aftalen har sin nærmeste tilknytning til (artikel 4). I praksis vil der ofte være en formodning for, at det er sælgerens land.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne nedenfor under pkt. 5.

2.3. Nordisk samarbejde

Ud over Danmark, Sverige og Finland som EU-medlemmer er også Norge og Island i kraft af EØS-aftalen forpligtet til at gennemføre fjernsalgsdirektivet.

Gennemførelsen af direktivet er blevet drøftet på en række møder mellem embedsmænd fra de nordiske lande. Målet med drøftelserne har navnlig været at nå frem til en fælles forståelse af direktivets krav til national ret.